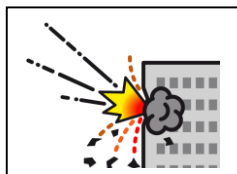

جنگ

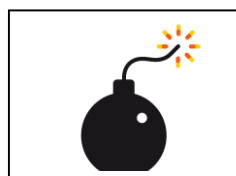
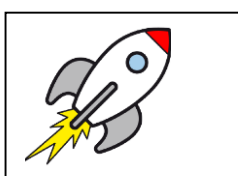
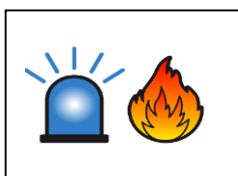

مردم کشور من در حال تجربه کردن جنگ هستند.

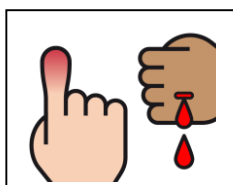

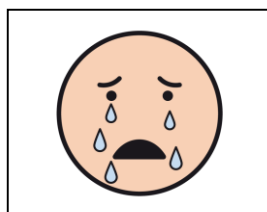
جنگ بسیار خطرناک است.

در زمان جنگ، ممکن است بمباران، شلیک اسلحه و خشونت رخ بدهد.

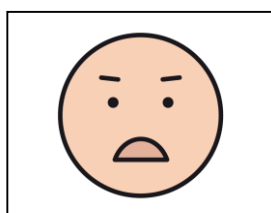

ممکن است مردم آسیب ببینند.

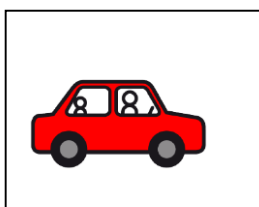
ممکن است گریه کنم، فریاد بزنم یا جیغ بکشم.

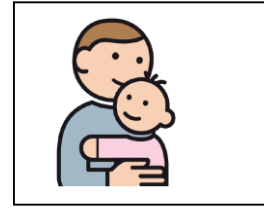
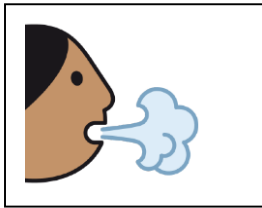
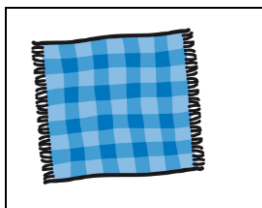
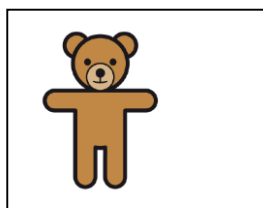
ممکن است احساس ترس، عصبانیت یا غم کنم.

این کاملاً طبیعی و اشکالی ندارد.

برای اینکه در امان باشیم، شاید لازم باشه خانهمون رو ترک کنیم. ممکنه با خانوادهام سفر کنم تا جای امنتری برویم.

برای اینکه ایمن بمونم، باید به حرفهای خانوادهام یا بزرگترهایی که می‌شناسم گوش بدم و کاری که می‌گن رو انجام بدم. اگه ناراحت یا نگران بودم، می‌تونم نفس عمیق بکشم، بغل بخوام یا از کسی کمک بخوام. یا وسایل موردعلاقه ام رو مثل پتوم یا عروسکم بغل کنم.

جنگ چیز ترسناکیه، اما آدم‌هایی هستن که من رو دوست دارن و سعی می‌کنن ازم مراقبت کنن و منو آرام کنن.

شما می توانید با توجه به سطح رشدی فرزندتان این داستان را تغییر دهید و شخصی سازی کنید.

با آرزوی فردایی بهتر برای همه کودکان سرزمینم

دکتر مهدیس مقصودلو